

La Veu d'Inca

REDACCIO I ADMINISTRACIO
Murta, 5.—INCA.

Any II

SETMANARI POPULAR
INCA 30 DE DESEMBRE DE 1916

Núm. 105

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

Conferència de Mn. Francesc Garau

Després d'un axordi de modestia, el conferenciant, passa a estudià s'anomalia que's veu entre la formació de l'homo que és una semblansa del mateix Deu, que és un ser per la formació del qual, Deu, després d'haver criat les altres criatures, pe-reix que s'atura a prendre noves forces perque surti mes acertat de les seves mans, i la formació del's altres sers que hi ha demunt el mon; puis mentres aquests neixen, creixen i se desarrollen naturalment, seguint sempre un tipo determinat, l'homo necessita l'auxili dels seus semblants sense que pugui dir-se quant un homo ve an aquest món si serà un sabi o si serà un ignorant; si el veurem mori a demunt un patíbul, o si veurem les seves imatges demunt els altars.

Descriu la formació d'una nova familia, estudiant després ses causes que fan que aquesta mateixa familia visca en pau i tranquil·lidad, i les que per altra part fan que entre els seus membres no hi haja cap ni sentenè.

Passa després a estudià els devers dels pares respecte dels seus fills. Té paraules de verdadera indignació quantre aquells pares que fent en los seus fills lo mateix que si fossen objectes arrendats, los dexen abandonats en mans de persones llogades per anar ells alloure a sos divertiments, moltes vegades criticats per els seus mateixos amics, i perdent miserablement el temps que haurien d'emplear cumplint els seus devers de pares.

Estudià després el problema de s'educació, citant, les autoritats de caporals racionalistes, per combatre les idees d'aquells que diven que s'educació és una cosa independent de la religió i que per lo tant l'educació s'ha de donar prescindint per complet d'aquesta mateixa religió.

Fa veure com mentres l'homo tal com va sortir de ses mans del seu creador era perfectament educat: físicament, perque la naturalesa estava subjecta a les exigencies de la seva vida i de la seva salut; intel·lectualment per a desarrollament de la seva intel·ligencia obrat per el mateix Deu, i que li feia veure tot lo que aquesta intel·ligencia poria comprendre; moralment, per medi de la subordinació dels sentiments i de les passions a la seva raó; i religiosament, per la comunicació directa en lo seu Deu i Crea-

dor. Però l'homo va pecà i fent-se esclau de la culpa, se va fer també esclau de la pena, i aquesta no fonc altre mes que la mort a dins tots els ordes antes anomenats.

Aquesta és i no altre la causa d'aquesta anomalia que vèim en la formació de l'homo; les demás criatures creixen i se desarrollen naturalment perque foren un dia feels an el seu creador, l'homo no pot desarrollar-se naturalment, per que la naturalesa li nega l'obediencia, i l'e-hi nega precisament per que ell la negà un dia an el seu Creador ¿com supli a dins l'homo lo que li negal la naturalesa? i vat-aquí el problema que ha estat l'origen i la font dels errors que s'han dits en materies d'educació, per que no comprenien els sabis antics que per tornar posar a l'homo en condicions d'esser perfectament educat era precis restablí les seves relacions en Deu, era indispensable reconcilia s'humanitat en lo seu Creador, reconciliació que va dur a terma el mateix Jesu-Crist, unint a dins la seva persona, la naturalesa divina i la humana i pegant per l'homo la pena que devia pel pecat.

Coneguda la causa de la perversió de l'homo, que com hem dit fou el pecat original, i vist també el camí de la seva rehabilitació en la redenció obrada per Jesu-crist, és evident que la educació no és altra cosa més que se continuació d'aquesta mateixa obra redentora; i com el principi i el fonament d'aquesta obra fou l'amor de Deu en vers de l'homo, se desllueix clara, natural i llegalitament que també l'amor la deu haver de continuar. I amb aquest argument queda resolta se questió de l'educació; per que si l'homo per poder usar completa i lliurament de les seves facultats, necessita l'ausili dels seus semblants i l'amor és es qui l'e-hi ha de donar aquest ausili porem treure la conseqüencia ben llegalítima, que el dret d'educar resideix naturalment a dins als pares, perque sols en ells se troba una estimació desinterasada a los seus infants. Dels pares per lo tant és el dret d'educar an els seus fills, dret sagrat, suposat que ve del mateix Deu, que ha donat an els fills el dret d'esser educats, i que ningú pot llevar-los ni pot llevar an els pares sense capgirà la llei natural.

Però com que hi ha un principi que diu que el dret és corralatiu; de l'obligació es dedueix que al mateix temps que tenen els pares el dret d'educar an els seus fills, en tenen també obligació, per que si llevam aquesta obligació an els pares, haurem també de privar an els fills del dret de ser educats; i no dupteu, pares i mares que del compliment d'aquets devers, que l'educació dels fills vos imposa, dependeix sa felicitat dels vostros infants i la pau i el progrés de la societat.

Pasa després el conferenciant, a parlar del sistema d'educació, explicant les causes an a que pot obeir el que els infants creixen i se desarrollin sense aquestes influencies morals i religioses que sols poren infiltrà a dins l'ànima d'un infant un cor de pare i un cor de mare, i aduint com a causa el que els infants estiguen durant els primers anys de la seva vida separats de la familia, passa a parlar de les escoles per que quant les primeres impressions tant morals com religioses no han estat inculcades an els infants o dins el cor de sa mateixa familia, és molt dificil per no dir imposible que'l mestre o qualsevol altra persona llogada pugue fer-les desarrollà.

I vat-aquí, un dels errors dins els quals caven molts de pares de familia i principalment d'aquells que tenen sentiments completament religiosos i morals: creure que s'escola és una substitució completa en quant a sa educació dels infants.

I aquest és l'origen de lo que vèim tots els dies, aquesta és la causa de que persones instruidíssimes an materies de ciencia siguen vertaderes calamitats i no sapiguen a on tenen la ma dreta en materies de religió.

(Acabada).

DIETARIS de 1917

VENALS A NOSTRA LLIBRERIA

Carré de la Murta, 5.—Inca.

Devocionari Liturgic

PELS FEELS DE LA DIOCESIS DE MALLORCA

Venal a nostra Llibreria.

LA NIT DE NADAL

(Acabament)

LA PASTORETA

Feyna fas de pastoreta
al hivern com al estiu;
fassa sol, fassa fresqueta,
jo pastoro una cabreta
vora'l riu.

Allí hi há ma casa blanca,
lo niuhet del meu amor;
ab ma ditxa res hi manca,
perque jo d'aquella branca
soch la flor.

Si hi voleu venir, Maria,
ab l'Espòs y'l Jesuset,
me darèu molta alegria.
No us estèu á l'establia
patint fret.

Molt fumosa es la teulada,
parament té molt senzill;
mes pe'l foch ben escalfada,
podrá ferhi dolça estada
vostre Fill.

Deixaré de ser pastora
per gronxar lo seu breçol;
tan petit tot m'enamora,
té una cara encisadora
com un sol.

En la llar, per retornarlo
cremen ja branques de pi;
sé cançons per breçolarlo,
y un llençol per abrigarlo
tinch de llí.

Tallarèm una llesqueta
del bon pa que'm dona'l Cel,
y ab la llet de la cabreta
hem de ferhi una sopeta
com la mel.

La cabreta es tota blanca,
de ma casa es lo tresor;
ab ma ditxa res hi manca,
perque jo d'aquella branca
soch la flor.

LOS PASTORS

Hem vist un estel
que queya del Cel
á nostra encontrada;
al mitg de la nit
perfum hem sentit
de rosa boscana.

Seguinte la llum,
seguinte'l perfum
que'l cor embriaga,
pe'ls àngels voltat
l'Infant hem trobat
á dins de l'establa.

Mirenlo, tan bell,
no té cap auçell
que cante sa gracia;
posemshí minyons
cantemli cançons
al só de la gralla.

Mirenlo, tan xich,
no té per abrich
res mes que la palla;
pastors dels serrats,
dels nostres remats
portemli la llana.

Per treure'l fret,
pertemli un feixet
de llenya triada;
als roures y pins
dels boscos vehins.
prenem una branca.

Portal de Bethem
ab goig l'encendrem,
voltantne la flama,
Es nit d'alegráns;
donemnos les mans
y fem la sardana.

LOS ÀNGELS

De complirse'l misteri
l'instant es ja;
baixèm tots á la terra,
Jesús es nat,
ab les nostres canturies
omplim l'espai:
— Gloria á Deu y lloansa;
als homens pau!

Del arbre floridíssim
del Paradís,
la branca que's marcia
torna á florir.
Jesús se'n enamora
per ferhi niu,
com blanca colometa
se'n vola allí.

Ajègut á les palles
del Naixement,
per donarli la vida
miracle immens!
com la flor á l'abella
sa fina mel,
una Verge li dona
sa dolça llet.

La cançó que li canta
tot baix, tot baix,
entre somnis hermosos
fa endormiscá'l:
barrejemli la nostra,
cantem plegats:
— Gloria á Deu y llohansa;
als homens pau!

LA VIA LACTEA

Com Deu un mon volgués,
va treurel del no res
ab sa paraula;
damunt del seu terrós
com un dosser hermós
un cel posava.

Volent ferhi un camí
per ell sa má esparguí
gran estelada,
que lluny se va perdent
y volta'l firmament
com cinta blanca.

Desde la terra estant
si's mira somiant
no's veu tan alta,
y vista mes d'aprop
dels somnis de Jacob
apar l'escala.

Apar son arch immens
lo fumerol d'encens
que cims y planes
aixecan al Senyor
al fondres la claror,
cada vesprada.

Apar en plena nit
del front de l'Infinit
la fina glassa,
boyra de blanca pols
feta d'estels y sois
que á Deu amaga.

Quan l'estrellat es viu
apar un immens riu
que del Cel baixa!
se veuhen al seu fons
lluhir milers de mons
com grans de plata.

Lo seu finíssim vel
en lo camí del Cel
que l'àngel passa,
com rastre del seu vol

deixanthi'l plomissol
ses branques ales.

Al vespre de Nadal
l'estol angelical
per ell devalla,
que diu que'l Fill de Deu
es nat entre la neu
en una establa.

Concert jamay sentit,
se senten á la nit
les seves arpes,
y'l divinal Infant
s'adorm tot escoltant
la serenata.

Verge de Nazaret,
dormit lo teu Fillet
sobre la falda,
jab quina ditxa al cor
aquella nit d'amor
lo Cel miraves!

¡Oh Mare de Jesús!
sense desferse'l nus
de la carn flaca,
ton cos glorificat
allí serà pujat
per braços d'àngels.

Ja va ferthi'l camí
del teu Fillet diví
la má sagrada,
camí de blanques flors
que vessen resplandors
abans de l'aua.

Tan grans tos mèrits son
que vol tenirte'l mon
per sobirana,
y un cel asserenat
de ta maternitat
la gloria canta.

¡Quants astres riallers,
com roses dels rosers
de l'estelada,
aquesta santa nit
los àngels han cullit
per ferte en l'infinit
una garlanda!

BALADETA DELS PASTORS

En somnis hermosos que té nostre pensa
avuy que'ns inspira del cel la claror,
veyem un Nin tendre que fa la creixença,
en mitg de nosaltres per ésser Pastor.

Ab dotze ovelletes se fa una ramada,
primer es petita, després va creixent;
per tota la terra la mira escampada,
de nort á mitg-dia, de l'aua á ponent.

Perque'ls llops no vingan aixeca una tanca
d'espines y roses son prat coronant,
y's posa á la vora l'ovella mes blanca
perque de les altres camine al davant.

A l'ombra d'un arbre damunt de la serra;
la font de la vida fa naixè al morir;
ses aygues s'escampen per tota la terra,
com altre diluvi, per ferla florir.

BALADETA DELS ÀNGELS

Damunt de les ones del riu de la vida
com una barqueta se gronxa un breçol,
á dins un Nin tendre fa dolça dormida;
son front es d'estrella, sa cara es de sol.

Qué dols es guayiarlo! ¿Será tal vegada
Moysés infantivol posat sobre'l Nil?
¿hont va la barqueta, breçol de l'aubada?
¿hont va la barqueta, cistell del Abril?

L'edem que marcia la culpa primera
li acosta ses ribes mancades de flor;
Allí la detura una Verge encisera
l'Infant que li porta prenent ab amor.

Anèm á rendirli fervent homenatge,
si avuy petit sembla, serà gran després.
Per El veurém lliure del home'l llinatge,
Ell salvará'ls pobles. ¡Es altre Moysés!

LOS PASTORS

De nostres penses obscures
un estel desfá les bromes
ab nova claretat.

LOS ÀNGELS

¡Gloria a Deu en les altures,
y pau á la terra als homens
de bona voluntat!

TOTS

Puig la terra va à ser redimida
de Jesús per la Lley immortal,
jamay deixe de ser benehida
la primera claror de sa vida
ab los cants de la Nit de Nadal.

¡Gloria á Deu, que les ombres desterra
de la nit.
¡Gloria á Deu, que fa cabre en la terra
l'Infinit!

Puig avuy entre'ls homens habita
lo Fill seu,
llohém tots sa bondat infinita.
¡¡Gloria á Deu!!

F. CASAS Y AMIGÓ.

Diada de la Llengua Catalana

A INCA

La cosa ha presa més volada que no mos pensàvem, ni'm feia comptes la Junta organitzadora. El Círcol d'Obrers Catòlics ja és petit per celebrar-hi l'acte literari de la diada, atenent a l'importància de les personalitats que hi prendran part, per honorar la llengua patria. S'ha acudit al Teatre nou d'Inca i els Srs. empresaris i propietaris, amb un desprendiment que'ls honra, han cedit el teatre generosament, per que l'homenatge a la llengua catalana sia més esplèndid i revestisca major solemnidad.

A més dels elements en que contam a Inca, vendran de Ciutat el notable filòleg M. I. Mn. Antoni María Alcover, canonge de la Seu Mallorquina; el Mestre en Gai Sabrer, D. Joan Alcover; el lloretjat poeta i arxiver de Barcelona, D. Miquel Ferrà; l'estildat escriptor D. Joan Estelrich i D. Miquel Fortesa. S'esperen altres importants personalitats que a l'hora que escrivim encara no han costestat a la invitació.

També vendrà el notable prosista d'Alaró D. Joan Rosselló, de Son Fortesa, amb alguns amics d'aquella vila. De Felanitx, Sóller i Lluchmajor s'esperen representacions.

La festa tendrà lloc de les 4 a les 6

del cap-vespre, perque'ls senyors dels pobles puguen venir i tornar-s'en amb els trens de la tarde.

An els subscriptors de *La Veu d'Inca* los enviarem entrades a domicili. Als de fora que hi vulguen venir-hi, poren passar per aquesta Redacció a on les facilitaràn invitacions-entrades.

Vaja avant; que la llengua sonriurà de gaubansa i la patria n'esterà contenta!

Homenatge al Sr. Porcel

El dia de la festividad dels Sants Reis, 6 de gener, els mestres nacionals volen obsequiar a son company de professió, el distinguit Mestre de Ciutat D. Miquel Porcel amb esplèndid dinar de companyarisme, que es donarà a la Fonda Balear de la ciutat d'Inca, per testimoniar-li son afecte coral pel desvetlament de la classe i de la Associació que sempre ha tengut al cor.

Estàm enterats que per aqueix acte e-hi ha gran entusiasme entre el magisteri de Mallorca i sobre tot del partit d'Inca, puis de tots els pobles s'ha respost a la crida de la comissió organitzadora, i de tots els pobles vendran representants del magisteri per tributar al Sr. Porcel, al seu homenatge d'admiració i d'afecte coral.

Garbes i Gavelles

Tarifes

La pàgina Agrícola de "La Veu de Catalunya", fa la següent apreciació respecte les subsistències:

Arreu d'Espanya es va sentint els efectes de la llei de Subsistències en quant es posa taxa al preu del blat, patates, mongetes, ous, llet, etc., sense que es posi taxa al preu dels adobs, de les llevors i altres matèries que el pagès ha d'adquirir per a produir.

Tampoc es posa taxa el preu dels jornals que ha de pagar, ni al dels productes amb que ha d'alimentar el bestiar de treball, de carn i de llet, de manera que es va accentuant el criteri que tantes vegades hem hagut de censurar, que l'agricultor ha de treballar en benefici dels altres.

Per aquest camí no sabem on arribarem. ¿Que les patates van cares? A primer cop de vista és molt senzill posar-hi remei i que aquest remei sigui simpàtic al vulgus. Taxar el preu; sense que es vulgui averiguar a quin preu les ha de vendre el productor i la diferència entre el preu de vendra i de revendra, i sense que ningú es prengui la molestia d'estudiar les despeses extraordinaries que haurà

estat al pagès la obtenció del producte.

Això no és just; això és atropellar els que fins ara han estat més pacífics, per a satisfer uns quants espavil-lats i les mases obreres que de totes maneres resulten enganyades.

Comentaris al discurs d'en Lloyd George

Els periòdics alemanys fan ressaltar que és de notar en el discurs de Lloyd George el seu temor de que l'Entente pugui caure en la temptació de les proposicions alemanes.

El primer ministre anglès tracta d'evitar aquest perill donant una vaga contesta a les proposicions alemanyes d'entrar en negociacions de pau.

El «Berlinea Tageblatt» diu: Es podria deduir d'aquesta actitud una singular falta de confiança en sí mateix, si no fos tan ostensible que el pretext de la temptació és merament un mitjà per no haver d'entrar en negociacions i fent creure a la part del poble anglès que desitja la pau que aquesta reserva és una sàbia previsió.

Afegeix que la petició de Lloyd George de restitució, reparació i garanties no és molt clara i que potser vol significar la realització del primitiu programa d'anexió de l'Entente.

La «Deutsche Tagoszcitug» diu que Lloyd George vol expressar amb aquestes paraules que l'objectiu d'aquesta guerra era l'imperi alemany. Aquestes amenaces, que fins ara no havien estat preses seriosament per molts, conviaràn ara la opinió d'aquests incrèculls.

La «Vossische Zeitung» escriu: «La frase tal volta més significativa de les declaracions de Lloyd George és la seva preocupació de que, d'acabar-se la guerra ara, podria donar-se el cas de que els aliats caiguessin en un parany d'Alamania. Tan gran és, després de 28 mesos de guerra la convicció dels nostres enemics de la força d'Alamania com la confessió de la poca importància dels seus propis èxits militars.»

«L'Hamburger Fremdenblatt!» crida l'atenció sobre la particularitat de que Lloyd George, per a evitar la discussió sobre la proposició alemanya, parlava del passat, en lloc de parlar de l'avenir.

El discurs d'en George i la premsa austriaca

Els periòdics han acullit d'una manera diferent el discurs de Mr. Lloyd George.

Alguns opinen que el discurs, en el qual vol amb les seves al·locucions confuses embrollar la situació no és ben un refús definitiu de les proposicions.

No obstant, la major part dels periòdics creuen acabada la oferta de la pau amb el discurs de Mr. Lloyd George per creure aquest una negativa.

En lo que es refereix a les acusacions preferides per Lloyd George i a la revenja que els aliats volen pendre de Alamania, asseguren els diaris que més d'una vegada Lloyd George haurà de sofrir les conseqüències de la seva terrible responsabilitat.

VENTA DE FINQUES se venen les cases núm. 41 del Carrer del General Luque i un altra del carrer de la Glòria. Daràn raó an aquesta Redacció.

Noves d'Inca

La segona festa de Nadal la sessió menor de la Congregació Mariana, donaren an el teatre del Col·legi del Sagrat Cor que dirigexen els Germans de les Escoles Cristianes, una funció dramàtica molt entretenida i que agradà ferm.

Posaren en escena «Pastores a Belen», «El Vino de América», «Los tres Valientes» i la pantomina «Los Tonelers».

Molts dels afilots que hi prengueren part, mai havien sortit en escena, i no estant d'això es llüiren tots en los seus respectius papers.

Nosaltres que mai solem publicar les bregues de cans, encara que les facin en mig de la plasa pública, una vegada que mos posam amb elles o amb ells mos fan quedar malament. Sembla que no hi va haver res de brega de cans an el clot del carril, com anunciarem al número passat.

Bona esquena tenen els innocents!

El dia dels Sants Reis, Epifania del Senyor s'entrega a Inca la Santa Missió, que donaràn els Pares de la Missió de Palma.

Ja hem passades les festes de Nadal que hem tengudes ben templades. L'hivern que s'havia entregat tant fret devers la Puríssima i que mos fé aperejar atropelladament les estufes i foganyes, ara apenes si les hem enceses tant febs son estats els dies.

I no mos plou. La font pública que no revengué en les aigües de tardor, ja comença anar primeta i si no revenen els auballons ja tornarem tenir el problema de s'aigua demunt.

El dissapte de Nadal a l'Esglesia de Sant Francesc es celebrà una solemne festa dedicada a Nostra Senyora de l'Esperansa, costada per l'important fabricant de texits d'aquesta localitat D. Vicens Enseñat, que la té per Patrona de sa fàbrica.

El Missé d'aquesta localitat D. Miquel Amengual, i la seua Senyora ploren la pèrdua d'un infantó de pocs anys que los morí dijous passat.

Deu nostre Senyor, los aconsoli amb aquesta prova de sa Providencia infinita.

Mal informats diguerem al número passat que D. Jaume Sampol prenia sub-diaca; més la falta de edat ha fet que retardàs la promoció an aquesta orde sagrada.

En les tempores de Nadal, també prengué ordes menors el seminarista inquer D. Sebastià Garau, a na qui donam l'enhonorable, fent la estensiva a sos pares.

En la societat La Constancia e-hi ha haguda renovació de Juntes essent reelegit per sèxtima volta el meteix president. Quedan constituïdes amb el següent personal:

Junta Directiva: President: D. Joan Coli Pujol; Vice-President: D. Bartomeu Payéras Ferrer; Vocals: D. Joan Bibiloni Bibiloni, D. Antoni Fluxà Ramis, D. Jaume Domenech Llompart, D. Antoni García Lopez; Contador: D. Antoni Salas Garau; Secretari: D. Josep Rotger Vidal; Vice-Secretari: D. Macià Pujadas Martorell; Depositari: D. Gabriel Guasp Alzamora.

Junta Consultiva: D. Gabriel Coll Rubert, D. Josep Domenech Genestra, D. Andreu Oliver Campins, D. Jaume Ferrer Garí, D. Baltasar Tortella Tortella, D. Antoni Adrover Llompart, D. Pere Juan Beltrán Seguí, D. Lluís Ferrari Nicolau, D. Tomàs Capella Ferrer, D. Antoni Martorell Genestra.

An el Círcol d'Obrers Catòlics també s'és renovada la mitat de la Junta, quedant constituïda en la forma següent. President: D. Miquel Durán; Vice-President: D. Miquel Esteva; Bibliotecari: D. Antoni Socias; Tresorer: D. Joan Pieras; Vice-Tresorer D. Marià Aguiló; Vocals: D. Joan Buades, D. Bartomeu Tortella, D. Francesc Brunet, i D. Pere M. Bal·le; Secretari: D. Josep Gonzales; Vice-Secretari: D. Jaume Estrany.

Aquesta darrera quinzena s'han subastats els drets i arbitris de la vila que han donat els següents resultats:

Plasa de Verdures	6.100'00
Corteres	1.731'00
Escorxador i arbitri de carn	15.000'00
Carniceria	901'00
Corral públic	87'00
Plasa de animals de ploma.. . . .	752'00
Es carnatge.	250'25
Pescateria	1.450'00
	<hr/>
	25.851'25

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostro mercat

Bessó	a	85'00	el quintá
Blat	a	25'00	la cortera
Xexa	a	25'50	id.
Sivada	a	12'00	id.
Id. forastera	a	11'50	id.
Ordi	a	14'50	id.
id. foraster	a	14'00	id.
Faves pera cuinar	a	29'00	id.
id. ordinarias	a	22'00	id.
id. per bestia	a	22'00	id.
Blat de les Indies	a	27'00	id.
Monjetes de confit	a	45'00	id.
Id. Blanques	a	44'00	id.
Siurons	a	00'00	id.
Fasols	a	00'00	id.
Garroves	a	07'50	el quintá
Porcs grassos	a	17'00	la arroya

¿TENEIS SABAÑONES, SEDAS O PENELLONS?
usad el

Grañol Grau

que es el remedio poderoso para Curar dicha enfermedad.

Se vende en todas las farmacias

Lepósito general: Grau Farmacéutico—Plaza Mayor 21 y 22. INCA, (Mallorca).

Magnífics cromets

Nombroses y variades coleccions propis per obsequis de Nadal per barberies, carteries, quefès i dependents de tota classe. A nostra Llibreria.

Tip. M. Durán.—Inca

MANUEL PLAZA

SASTRE

EXPLENDIDA COLECCION DE TRAJES PARA LA PRESENTE TEMPORADA DE INVIERNO

— RADA DE INVIERNO —

■ CALLE CADENA ESQUINA PLAZA SANTA EULALIA ■

Palma